

מעצמי, ולא שתוף אחר של רע. עצם מעצמי - אור האספקלריה המאירה ממש. ובשר מבשרי - מלבוש מאותו מלבוש שהתלבש בו האור העליון שלי. לזאת יקרא אשה - בשלטון עליון על כל העולם, שלא תסור לעולם. אז (דניאל ב) תדק ותסף כל אלו המלכיות, והיא תקום לעולמים. אראנו ולא עתה - הראיה הזו שאני רואה, עתיד אני לראותו ולהתקרב יחד. ולא עתה - בגלותי בכל, באותו הבית שבנו עולי גולה. אשורנו - אני עתיד להסתפל בו פנים בפנים. ולא קרוב - אלא באותו הבית האחרון. שבין זה ובין זה לא היה נחת, ולא קרבה ואחדות פראוי.

אי רבי אי רבי, כמה קשה הדבר, כמה ארוך הזמן, כמה צרות על צרות מזמנים לשונאיהם של ישראל בגלות, וכמה חיות ישלטו, וכמה ישאגו לטרף טרף של ישראל בכל זמן וזמן עד סוף הימים.

לסוף הימים, כפי שעה של יום, בזמן שזורח השמש, מהיום הששי, בשעה שיזדמנו לפי מגן השנים של יובל ושמיטה יחד, שהוא רע"ד מהיום הששי. עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קול עצוב במרירות, מה שלא היה כף מיום שנבראו העולמות.

והקול ההוא יהיה דק, בחשאי, במרירות ועצבות, יורד ועולה, עולה ויורד, וכן אומר: אילת אהבים היית לי מימים הראשונים ונשפחת ממני. אהבות קימות היו לי עמה. אני נזכר שחזתם דיוקנה היה חתום על לבי, והיה חתום על זרועי, והיתה חזקה בתוכי אהבתה,

ערבוביא דסטרא אחרא עמנא, אלא עצם מעצמי, ולא שיתופא אחרא דביש.

עצם מעצמי, נהירו דאספקלרייא דנהרא ממש. ובשר מבשרי, מלבושא מההוא מלבושא דאתלבש ביה נהורא עילאה דילי. לזאת יקרא אשה, בשלטנותא עילאה על כל עלמא, דלא תעדי לעלם. כדין תדיק ותסיף כל מלכותא והיא תקום לעלמא.

אראנו ולא עתה, ראייה דא דאנא חמינא, זמינא למחמי ליה, ולא תקרבא כחדא.

ולא עתה, בגלותא דבבל, בההוא ביתא דכנו עולי גולה. אשורנו, אנא זמינא לאסתפלא ביה אנפין באנפין. ולא קרוב, אלא בההוא ביתא בתרייתא. דבין בהאי ובין בהאי, לא הוה נייחא, ולא קורבא ואחדותא פדקא יאות.

אי רבי אי רבי, כמה קשיא מלה, כמה אריך זימנא, כמה עאקו על עאקו, זמינין לשנאיהון דישראל בגלותא, וכמה ישלטון חיותא, וכמה ישאגון למיטרף טרפין דישראל, בכל זמנא וזמנא עד סוף יומיא.

לסוף יומיא, כפום שעטא דיומא, בעידן די זרח שמשא, מן יומא שתיתאה, בשעטא דיזדמנון לפום מגן שנין, דיובל ושמיטה כחדא, דאיהו רע"ד (נ"ל שפ"ד) מן יומא שתיתאה. זמינא קלא לדא לאתערא מרום רומי רקיעין, קלא עצוב במרירו, מה דלא הוה הכי מן יומא דאתברון עלמין.

והחוא קלא יהוי דקיק, בחשאי, במרירו, ועציבו, נחית וסליק, סליק ונחית, וכן

אמר, אילת רחימין הות לי מן יומין קדמאין, ואתנשיאת מינאי. רחומין קיימין הוי לי בהדה, אדפרנא דחותמא דדיוקנה הוה חתים על לבי, והוה חתים על דרועאי, והוה תקיף